

lään. Rahatoimikamari päätti¹⁾ myöntyä anomukseen sillä ehdolla, että johto laskettiin voimassa olevia määräyksiä noudattaen sähkölaitoksen ja rakennuskonttorin antamain ohjeiden mukaan ja hakijan kustannuksella poistettiin, jos kaupungin etu sitä vaati. Sen ohessa huomautettiin hakijaa, ettei puita saanut tarpeettomasti kaataa ja että ne joka tapauksessa oli korvattava, että vuokra ehdollisesti tarpeellisista saaren osista oli kaupungille suoritettava sekä että hakijan tuli käyttää yksinomaan kaupungin toimittamaa sähkövoimaa. Hakija ilmoitti²⁾ sittemmin hyväksyvänsä mainitut ehdot.

Toiminimi Lars Krogius & C:olle myönnettiin³⁾ oikeus laskea vedenalainen sähkökaapeli Tervasaaren ja Pohjoissataman rannan välille Liisankadun vierelle, sillä ehdolla että sähkölaitokselle, siinä tapauksessa että kaapeli yhdistettäisiin kaupungin johtoverkkoon, varattiin tilaisuus valvoa työtä ja antaa tarkempia määräyksiä sen suorittamisesta.

Lennätinlaitos oikeutettiin⁴⁾ eräin ehdoin johtamaan patsaisiin sijoitettu ilmajohto Katajanokalta Mikonkadulle.

3. Muut kaupungin kiinteää omaisuutta koskevat asiat.

Kysymys rajakkaisten alueiden liittämisestä kaupunkiin. Rahatoimikamari päätti⁵⁾ jättää kysymyksen kaikkien Helsingin kunnassa olevain maatilain sekä kaupungin rajain piirissä sijaitsevain, valtiolle tai yksityiselle kuuluvain maa-alueiden yhdistämisestä kaupunkiin varatuomari J. Ugglan valmisteltavaksi.

Vesialueen jako. Maanmittausinsinööri H. Damstén ilmoitti loppuun suorittaneensa Drumsön tilan Heikaksen ja Bergaksen taloihin kuuluvan vesialueen jaon, ja rahatoimikamari päätti⁶⁾ määrätä hänen haluamansa palkkion maksettavaksi.

Vikin sotilasvirkatalon lunastaminen. Rahatoimikamari päätti⁷⁾ kirjelmässä valtioneuvostolta anoa, että kysymys Vikin sotilasvirkatalon luovuttamisesta kaupungille mahdollisimman pian ratkaistaisiin, sekä ilmoittaa valtuuttaneensa pankinjohtaja G. Estlanderin ja lakitieteenkandidaatti E. Cavoniuksen valtion kanssa aloittamaan keskustelut maatilasta suoritettavasta vastikkeesta, määrättiinpä se suoritettavaksi kaupunkikiinteistönä, maalla olevana maatilana taikka rahassa.

Sittenkuin valtioneuvosto, hyljäten rahatoimikamarin anomuksen kaupungin oikeuttamisesta ostamaan Vikin sotilasvirkatalo, oli päättänyt oikeuttaa kaupungin ottamaan mainitun maatilain haltuunsa sillä ehdolla, että kaupunki puolestaan valtiolle täysin omistusoikeuksin luovuttaisi Uudenmaan läänissä sijaitsevan maatilain, jonka valtioneuvosto saattoi hyväksyä vastikkeeksi, kuitenkin vaarinottaen että kaupungin tuli mautilojen arvon tasoitteemiseksi valtiolle luovuttaa kaupungille kuuluvia tontteja, oli valtioneuvosto jäseniksi toimikuntaan, jonka tuli arvioida puheenalaiset maa-alueet, valinnut ylijohdaja O. Tarjanteen, professori J. Castrénin ja valtioneuvos R. Ereniuksen sekä kehoittanut rahatoimikamaria puolestaan valitsemaan kaksi jäsentä toimikuntaan. Näiksi valitsi⁸⁾ kamari herra Lindforsin ja pankinjohtaja G. Estlanderin.

¹⁾ Rkmin pöytäk. 13. 2. 19 §. — ²⁾ S:n 28. 2. 40 §. — ³⁾ S:n 30. 5. 91 §. — ⁴⁾ S:n 23. 1. 59 § ja 28. 3. 57 §. — ⁵⁾ S:n 28. 11. 38 §. — ⁶⁾ S:n 28. 11. 23 §. — ⁷⁾ S:n 7. 3. 24 §. — ⁸⁾ S:n 11. 4. 42 §.

Sittemmin tarjosi Eknäs gods aktiebolag kaupungille Porvoon maalaiskunnassa sijaitsevan Eknäsin maatilan 2,900,000 markan hinnasta, ja rahatoimikamari päätti ¹⁾ edellä mainitulle arviotoimikunnalle ehdottaa, että puheenalainen maatala hyväksyttäisiin Vikin sotilasvirkatalon vastikkeeksi.

Hertonäs in maatilän ostlo. Valmistelemaan kysymystä kaupungille tarjotun Hertönäs gods aktiebolagin osake-enemmistön ostosta asetti ²⁾ rahatoimikamari komitean, johon kuuluivat herra Lindfors, arkkitehti H. Lindberg ja lakitieteenkandidaatti L. af Heurlin, minkä ohessa kaupungin yleisen töiden hallitusta kehoitettaisiin valitsemaan kaksi jäsentä komiteaan.

Kaupunginvaltuuston sittemmin rahatoimikamarin esityksestä päätettyä ostaa 2,016 mainitun yhtiön osaketta ja velvoitettua kaupungin ottamaan haltuunsa jäljellä olevat osakkeet 3,500 markan hinnasta kunkin, jos ne säädetyn ajan kuluessa tarjottiin kaupungille, ³⁾ oli rahatoimikamari julkaissut kuulutuksen asiasta sanomalehdissä, ja oli ⁴⁾ määräajan kuluessa jäljellä olevat osakkeet tarjottu kaupungin lunastettavaksi.

Kysymys Malmgårdin virkatalon lunastamisesta. Rahatoimikamari antoi ⁵⁾ puheenjohtajansa herra Lindforsin toimeksi ryhtyä keskusteluihin Helsingin pitäjässä sijaitsevan Malmgårdin luutnantinvirkatalon lunastamisesta kaupungille.

Evätty tarjous n. s. Brändönmaan ostosta. Sitä vastoin päätti ⁶⁾ kamari evätä Aktiebolaget Allan Hjeltin tarjouksen Brändögårds aktiebolag yhtiön osake-enemmistön eli 2,950 osakkeen ostamisesta, kaikkiaan 4,000,000 markan hinnan koko osakemäärältä eli 3,250 osakkeesta lukien, sillä ehdolla että kaupunki vaadittaessa lunasti myöskin jäljellä olevat 300 osaketta.

Brunakärren ja Nyåkerin pakkolunastus. Lautakunnalta, joka oli asetettu kaupungille pakkolunastamaan Brunakärren ja Nyåkerin alueet, olivat näiden omistajat vaatineet korvausta 40 markkaa neliömetriltä eli kaikkiaan 2,110,000 markkaa, minkä ohessa kaupunki olisi velvoitettava samasta yksikköhinnasta lunastamaan koko Pikku-Huopalahden kylässä sijaitsevan Korpaksen maatilan tai myös korvauksetta luovuttamaan mainitulle tiluspalstalle vievää tiemaata Pikku-Huopalahden poikki. Pakkolunastuslautakunta ei kuitenkaan ollut voinut sopia korvauksen määrästä, minkätähden sen vahvistaminen jätettiin maaherran asiaksi, ja päätti ⁷⁾ rahatoimikamari maaherralle valittaa vaaditun korvauksen määrästä. Sen ohessa annettiin sihteeri E. Cavoniuksen ja kaupungingeodeetti W. O. Lillen toimeksi aloittaa keskustelut talonmistaja E. Gärkmanin kanssa alueiden saamiseksi tilusvaihdon avulla, mutta tämä kieltäytyi ⁸⁾ keskusteluihin antaumasta, ennenkuin maaherran päätös asiaan oli saatu.

Kysymys korttelia n:o 133 koskevasta kaupunginasemakaavan muutoksesta. Valtioneuvosto teki ⁹⁾ toukokuun 30 päivänä semmoisen päätöksen että, jos kaupunki yliopistolle luovutti klinikkatonttien vierellä Meilansissa sijaitsevan 28,500 neliömetrin laajuisen tonttialueen 10 markasta neliometri, kaupungille myönnettäisiin sellainen asemakaavan muutos, että valtion omistama, yleisen sairaalan lastenosaston käyttämä, VII kaupunginosan korttelin n:o 133 itäosassa sijaitseva alue, jota rajoittivat Tehtaan-, Ullan- ja Vuorimiiehenkatu ja joka edelleen jäisi valtion haltuun, ei tulisi rakennettavaksi, vaan pidettäisiin voimassa istutuksena, valtiolle varattuna oikeus antaa sen ra-

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 27. 6. 12 §. — ²⁾ S:n 22. 4. 11 §. — ³⁾ Ks. tätä kert. siv. 9. —

⁴⁾ Rkmrin pöytäk. 3. 10. 41 ja 42 §. — ⁵⁾ S:n 31. 3. 11 §. — ⁶⁾ S:n 28. 11. 80 §. — ⁷⁾ S:n 8. 8. 65 §. — ⁸⁾ S:n 15. 8. 40 §. — ⁹⁾ S:n 15. 8. 46 §.

kennuksen, johon sairaalan eristysosasto oli sijoitettu, seistä paikallaan niin kauan kuin tarpeellisenä pidettiin.

Fredriksperin ampumaradan käyttö ja kysymys uudesta ampumaradasta. Kysymys Fredriksperin ampumaradan vastaisesta käytöstä lähetettiin ¹⁾ eri komitean valmisteltavaksi. Mietinnössään ²⁾ tämä ehdotti:

että mainittu ampumarata käyttökelttomana hyljättäisiin ja sijalle, nykyisen ratalinjan länsipuolelle, muodostettaisiin semmoinen uudenaikaisilla sivu- ja kattosuojuksilla varustettu harjoitusrata, jota varten ei erityisten suojusalueiden tarvitsisi tulla kysymykseen ja jonka kautta nykyisellä rata-alueella sijaitsevat, kaupungille kuuluvat maa-alat jäisivät sen vapaasti käytettäväksi;

että Malmin alueelle, hautausmaiden itäpuolelle, muodostettaisiin uusi, kenttäammuntaa varten tarkoitettu harjoitusrata tarpeellisine suojusalueineen, jota varten kaupunki luovuttaisi likemmin esitetyt kaksi aluetta, yhteensä 132.50 hehtaaria, sittenkuin sotalaitos olisi yksityisiltä maanomistajilta hankkinut itsellensä hallintaoikeuden siihen osaan rataa varten tarvittavasta suojusalueesta, joka lankeaa kaupungin maiden rajojen ulkopuolelle;

että edellä mainittu alue luovutetaan sillä ehdolla, että kaupungin siviili-ampujat ja ammuntajärjestöt ovat oikeutetut molemmilla radoilla ammuntaa harjoittamaan ja kilpailuja järjestämään niin aikoina, kuin sotilasviranomaiset eivät niitä omiin harjoituksiinsa tarvitse;

että vuokraus on 50 vuotta ja vuotuinen vuokramaksu määrätään 5,000 markaksi; sekä

että valtio omalla kustannuksellaan siirtää erään alueella sijaitsevan asuntorakennuksen ulkokuoneineen johonkin vaarattomaan, kaupungin osoittamaan paikkaan ja hyvittää kaupunkia 26,400 markalla niistä töistä, mitä se alueella löytyvän pellon parannuksiin on uhrannut.

Rahatoimikamari yhtyi komitean ehdotukseen ja päätti ³⁾ sotaministeriölle ilmoittaa että, jos valtio luovutti kaupungille valtion omistaman osan Fredriksperin ampumarataa, voitiin edellä mainittu 26,400 markan korvausmäärä vähentää kauppahinnasta.

Uudenmaan kasarmialueen raja. Sotaministeriön anottua, että henkilö, jonka tuli paaluttaa Uudenmaan kasarmin alueen tonttirajat; asettuisi ministeriön kasarmirakennusosaston yhteyteen, antoi ⁴⁾ rahatoimikamari tämän tehtävän kaupungingeodeetti W. O. Lillen toimeksi, minkä yhteydessä kamari päätti sotaministeriölle ehdottaa tonttirajain järjestelyä sekä antaa kaupunginasema-arkkitehti B. Brunilan tehtäväksi toimia kaupungin asia-miehenä asiaa koskevilla ehdollisilla neuvotteluilla.

Maan pakkolunastus Bölessä. Valtioneuvoston oikeutettua kaupungin Bölen esikaupungin järjestämiseksi pakkolunastamaan kaksi sikäläistä maa- aluetta, päätti ⁵⁾ rahatoimikamari maaherralta anoa toimenpidettä pakkolunastuksen toimittamiseen.

Mankalan koskien käyttö. Heinolan rahatoimikamari oli tiedustellut, kuinka pitkälle kysymys Mankalan koskien käytöstä oli edistynyt sekä voiko mainittu kaupunki ruveta Mankala fors aktiebolag yhtiön osakkaaksi. Rahatoimikamari päätti ⁶⁾ ilmoittaa, että kysymys mainittujen koskien käytöstä vielä oli valmisteleavassa vaiheessa.

Kivelän sairaalan istutukset. Kivelän sairaala oikeutettiin ⁷⁾ käyttämään

¹⁾ Rkmin pöytäk. 5. 9. 53 §. — ²⁾ Kvston pain. asiakirj. n:o 6. — ³⁾ Rkmin pöytäk. 23. 12. 1 §. — ⁴⁾ S:n 23. 12. 10 §. — ⁵⁾ S:n 15. 8. 44 §. — ⁶⁾ S:n 14. 4. 22 §. — ⁷⁾ S:n 11. 6. 16 §.

budjettiin kolmanneltoista päaluokan kohdalle merkittyä määrärahaa sairaalan alueen istutusten kunnossapitoon, koska mainitun kunnossapidon voivat toimittaa sairaalassa hoidetut potilaat.

Myytyjä rakennuksia. Kaupungille kuuluvia rakennuksia myytiin seuraavissa tapauksissa alempana mainituille henkilöille:

lato Kumtähdestä puutarhuri W. Carlssonille ¹⁾ 800 markasta;

kolme rakennusta Kumtähdestä kauppias S. Koivumäelle ²⁾ kukin 430, 450 ja 73 markasta;

kaksi rakennusta Kumtähdestä talonomistaja J. E. Suomiselle, ²⁾ toinen 5,400 ja toinen 5,000 markasta;

eräs rakennus Kumtähdestä ajuri K. O. Aarniolle ²⁾ 650 markasta;

muuan lato Kumtähdestä konttoristi K. O. Aarniolle ³⁾ 100 markasta;

muuan asuinrakennus Kumtähdestä puutarhuri W. Carlssonille ²⁾ 3,850 markasta;

muuan asuinrakennus Meilansista varastonhoitaja E. Oräddille ²⁾ 7,100 markasta;

muuan rakennus Kumtähdestä vuokraaja A. Holmqvistille ²⁾ 1,700 markasta;

muuan asuinrakennus ynnä lato Kumtähdestä maantyöntekijä A. V. Grönlundille ³⁾ 3,500 markasta;

muuan asuinrakennus Kumtähdestä puutarhuri S. Kotinille ⁴⁾ 3,200 markasta.

Ruumiiden säilytys Malmilla. Kirkkokonttori oli anonut ryhdyttäväksi toimiin suuremman ruumismäärän säilyttämiseksi Malmin hautausmaalla, ja päätti ⁵⁾ rahatoimikamari kehoittaa rakennuskonttoria asettamaan aikaisemmin Etel. Makasiinikadun talossa n:o 1 olevan n. s. Döckerin parakin kirkkokonttorin osoittamalle paikalle Malmille.

Sotasaaliskonttorin myymiä rakennuksia. Uudenmaan läänin sotasaaliskonttorin myytyä kaupungille kuuluvan, Pakaassa sijaitsevan leipomorakennuksen ynnä varastosuojan insinööri A. Palmbergille, joka oli käynyt rakennuksia purkamaan, päätti ⁶⁾ rahatoimikamari kieltää häntä jatkamasta mainittua työtä, minkä ohessa sotasaaliskonttoria oli kehoitettava kaupungille maksamaan jo poistetun rakennusten osan arvo. Sittemmin päätti ⁷⁾ kamari aloittaa oikeudenkäynnin sotasaaliskonttoria ja insinööri Palmbergia vastaan saadakseen korvauksen mainituista rakennuksista.

Oikeuksia laiturien teettämiseen. Polttoainekonttori, osuuskunta, oikeutettiin ⁸⁾ eräin ehdoin jatkamaan Neptuninkadun päässä olevaa laituria käytettäväksi kivihiilien purkaukseen sekä laittamaan pukkien varaan kuljetusradan mainitulle kadulle.

Suomen höyrylaivaosakeyhtiön Katajanokalla käyttämän kalkinpurkauslaiturin tuntemattomalla tavalla hävittyä oli yhtiö anonut, että kaupunki rakennuttaisi uuden laiturin, jonka kustannukset rakennuskonttorin laatimain laskelmain mukaan nousisivat 112,000 markkaan. Rahatoimikamari epäsi ⁹⁾ anomuksen sekä päätti huomauttaa kaupungin yleisten töiden hallitusta ja rakennuskonttoria, että tilapäislaituria rakennettaessa piirustukset on alistettava kamarin tarkastettaviksi.

Oikeus halkojen uittamiseen. Maistraatille antamassaan lausunnossa puolsi ¹⁰⁾ rahatoimikamari myönnyttäväksi metsähallituksen anomukseen saada uittaa halkoja Vantaanjoessa Lappbölen Gussista Boxbackaan.

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 25. 7. 24 §. — ²⁾ S:n 10. 11. 1 §. — ³⁾ S:n 16. 12. 8 §. — ⁴⁾ S:n 28. 11. 10 §. — ⁵⁾ S:n 7. 4. 38 §. — ⁶⁾ S:n 25. 7. 51 §. — ⁷⁾ S:n 12. 9. 13 §. — ⁸⁾ S:n 12. 5. 53 §. — ⁹⁾ S:n 11. 4. 52 §. — ¹⁰⁾ S:n 13. 2. 20 §.

Jäidenotto-oikeus. Toiminimi Aug. Ludv. Hartwall mineralaktiebolag oikeutettiin ¹⁾ talvella 1919—20 ottamaan jäitä Vantaanjoen Lillforsin poukamasta 1,000 markan maksusta.

Oikeus kaislain korjaamiseen. Herra K. H. Liljeberg oikeutettiin ²⁾ kesän aikana korjaamaan kaisloja kaupungin vesistä Ljusörenin ympäristöstä ja Kumtähdenlahdesta 50 markan maksusta kumpaiseltakin alueelta.

Oikeus heinäin korjaamiseen. Herra H. L. Kilpinen oikeutettiin ³⁾ korjaamaan heiniä Seurasaarentien ja huvilaan n:o 11 kuuluvan merenrannan väliseltä alueelta 50 markan maksusta.

Oikeus lasinkalastukseen. Lasityöntekijä F. Sköld oikeutettiin ⁴⁾ Taivalahden merenpohjasta ottamaan särkynyttä lasia.

Oikeus hiilikalastukseen. Rahatoimikamari päätti ⁵⁾ maistraatissa puoltaa myöntymistä eräisiin hakemuksiin saada kaupungin satamista ottaa kivihiiliä samoilla ehdoilla, jotka aikaisemmin oli määrätty merikapteeni L. Laurentille ⁶⁾ eli että asianomaiset luovuttavat kaupungille 10 % nostamansa tavaran arvosta, minkä ohessa eräissä tapauksissa oli kannettava 100 markan pohjamaksu; kuitenkin ei kamarin mielestä olisi työtä harjoitettava Töölönlahdella, syystä että tämä veden mataluuden johdosta tuottaisi terveydellisiä haittoja. Suomen höyrylaivaosakeyhtiön kuitenkin ilmoitettua, että henkilöt, joille tuollainen oikeus oli myönnetty, olivat osoittaneet halua sekoittaa yksityisiin varastoihin kuuluvia hiiliä niihin hiiliin, jotka heidät oli oikeutettu nostamaan, päätti ⁷⁾ kamari, että aikaisemmin annettu lupa koskisi kuluvaan purjehduskautta ja ettei sellaista lupaa enää annettaisi.

Oikeus nostaa tavaroita satamista. Maistraatin vaatimaksi lausunnoksi hakemuksen johdosta, joka tarkoitti lupaa saada kaupungin satamista sukeltajilla nostaa kapinan aikana upotettuja tavaroita, päätti ⁸⁾ rahatoimikamari puoltaa myöntymistä sanottuun hakemukseen ehdolla, ettei toisen oikeutta löytötavaraan nähden loukattu, minkä ohessa, koska oikeus kivihiilien nostamiseen jo oli annettu toiselle henkilölle, tämänkään oikeutta ei saisi loukata. Työ olisi suoritettava satamakonttorin valvonnan alaisena, ja olisi konttori oikeutettava hakijoilta kantamaan sopiva maksu.

Oikeus kivenlouhintaan. Kivityöntekijä J. V. Järvinen oikeutettiin ⁹⁾ eräältä Itäisen viertotien asuntotontin n:o 39 länsiosan alueelta 3 kuukauden aikana hakkaamaan kiviä 5 markan kuukausimaksusta.

Puunhakkuilta. Sähkölaitoksen sähköjohdon laittamiseksi toimeenpantua puunkaatoja Malmin huvila-alueen pohjoispuolisessa ja Maistraatinkadun länsipuolisessa metsässä olivat eräät lähitienoolla asuvat henkilöt anastaneet kaadettuja puita, minkätähden rahatoimikamari päätti ¹⁰⁾ nostaa syytteen 13 henkilöä vastaan, jotka olivat saattaneet itsensä syytänsä tuollaisiin anastuksiin.

Eräät henkilöt oikeutettiin ¹¹⁾ korvausta vastaan kaatamaan puita vuokraamallaan alueilla. Eräs henkilö, joka luvottomasti oli kaatanut puita kaupungin maalla, veloitettiin ¹²⁾ korvaamaan niiden arvo ja maksamaan sama määrä köyhäinhoitohallitukselle.

Laidunoikeus. Useissa tapauksissa oikeutti rahatoimikamari käyttä-

¹⁾ Rkmin pöytäk. 21. 11. 43 § ja 19 12. 54 §. — ²⁾ S:n 2. 5. 29 ja 30 §. — ³⁾ S:n 25. 7. 26 §. — ⁴⁾ S:n 30. 1. 20 §. — ⁵⁾ S:n 23. 1. 75 §, 6. 2. 34 §, 14. 4. 14 §, 2. 5. 50 §, 19. 5. 34 §, 23. 5. 41 § ja 11. 6. 21 §. — ⁶⁾ Ks. 1918 vuod. kert. siv. 280. — ⁷⁾ Rkmin pöytäk. 18. 7. 28 §. — ⁸⁾ S:n 7. 1. 35 §. — ⁹⁾ S:n 20. 6. 20 §. — ¹⁰⁾ S:n 16. 1. 76 §. — ¹¹⁾ S:n 3. 11. 10 §, 14. 11. 55 § ja 12. 12. 5 §. — ¹²⁾ S:n 10. 10. 32 § ja 14. 11. 66 §.

mään laitumena kaupungin metsiä ja nurmia 25—50 markasta lehmälle ja 40 markasta hevoselle.

Nikkilän sairaalan keittiökysymys. Kaupungin yleisten töiden hallituksen ilmoitettua, ettei Aktiebolaget vesijohtoliike osakeyhtiö, joka oli ottanut toimittaakseen keittiönsisustuksen Nikkilän mielisairaalaan, ollut sodan puhkeamisen johdosta voinut hankkia laitokseen tarpeellisia höyrypatoja sekä Saksan kauppayhteysien jälleen toimeentultua ilmoittanut ei voivansa täyttää tavarantoimitusta, päätti ¹⁾ rahatoimikamari jättää muut toimenpiteet mainittua liikettä vastaan sillensä sekä kehoittaa hallitusta, niin pian kuin olot ja hintataso sallivat, ryhtyä toimenpiteisiin sairaalan keittiönsisustuksen täydentämiseksi.

Tavarakatoksien puutteen poistaminen. Rahatoimikamari päätti ²⁾ Raha-pajanrannan tavarakatoksien n:o:jen 7 ja 8 välisen tilan varustettavaksi katolla sekä Katajanokalle rakennettavaksi isohkon tavarasuojan puusta. Nämä työt kustannettaisiin määrärahasta, jonka kaupunginvaltuusto oli osoittanut tavarakatoksien puutteen poistamiseksi kaupungin satamista ³⁾. Sen ohessa päätti kamari valtioneuvostolta anoa 1,000,000 markan apurahaa valtiovaroista Jätkäsaaren tavarasuojan rakentamiseen.

Sittemmin päätti ⁴⁾ kamari erinäisiä töitä teetettäväksi edellä mainittujen tavarakatoksien välisessä katetussa tilassa, ja oli määräraha töitä varten merkittävä 1920 vuoden budjettiin.

Varkauksien ehkäiseminen satama-alueilla. Valtionrautateiden kolmannen piirin piirihallituksen anottua ryhdyttäväksi toimenpiteisiin varkauksien estämiseksi satama-alueilla ja poliisimestarin ilmoitettua, että poliisimiehistön vähälukuisuus vaikeutti mainittujen alueiden valvontaa sekä kun niiden sulkemisesta olisi sängen paljon kustannuksia tuottamatta kuitenkaan täyttä tehoa, päätti ⁵⁾ rahatoimikamari Uudenmaan läänin maaherralta anoa ryhdyttäväksi sellaisiin toimiin, että varkaudet poliisin toimesta ehkäistäisiin.

Korjauksia kaupungin rakennuksissa. Sittenkuin Sörnäsän satamakonttoriin oli murtauduttu, jolloin kaksi ikkunaa oli lyöty sisään ja satamamestari W. A. Svensson-vainajan leskelle kuuluva puhelinkehoje oli varastettu sekä oli havaittu, että konttorirakennus oli aiottu satamakonstaapelin asunnoksi, vaikkei sitä huonon kuntonsa vuoksi ollut voitu tähän tarkoitukseen käyttää, päätti ⁶⁾ rahatoimikamari antaa rakennuskonttorin toimeksi teettää mainitussa rakennuksessa tarpeelliset korjaukset, minkä ohessa satamakonttori oikeutettiin ostamaan uusi puhelinkehoje. Kustannukset pantaisiin maksettaviksi kamarin käyttövaroista.

Rakennuskonttori sai ⁷⁾ toimekseen teettää moniaita pienempiä korjaustöitä poliisilaitokselle luovutetuissa huoneistoissa.

Kun huhtikuun 30 päivänä puhjenneessa tulipalossa Hietaniemenkadun kunnallisten työväenasuntojen kivitalon vesikatto ja ullakonsisustus oli osittain turmeltunut ja muitakin vahinkoja oli syntynyt, päätti ⁸⁾ rahatoimikamari, että nostettu palovahingonkorvaus, 25,000 markkaa, saatiin käyttää vahingoittuneen rakennuksen tarpeellisen korjauksen kustantamiseen.

Kun oli osoittautunut, että kustannukset kaupunginvaltuuston päättämistä ⁹⁾ Leppäsuon huvilan korjaustöistä tulisivat ylittämään lasketun määrän sekä Marian sairaalassa näytti voivan valmistaa tilaa sairaanhoitajatar-

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 28. 3. 55 §. — ²⁾ S:n 11. 7. 52 §. — ³⁾ Ks. tätä kert. siv. 34. —

⁴⁾ Rkmrin pöytäk. 19. 9. 46 §. — ⁵⁾ S:n 14. 3. 41 §. — ⁶⁾ S:n 21. 3. 46 § ja 9. 5. 40 §. — ⁷⁾ S:n 21. 3. 52 §, 7. 4. 36 §, 22. 4. 1 §, 9. 5. 38 §, 26. 9. 22 § ja 24. 10. 52 §. — ⁸⁾ S:n 13. 2. 35 §. — ⁹⁾ Ks. tätä kert. siv. 37.

oppilaskoululle senkin jälkeen, kuin valtuusto oli sen hyväksynyt vähäisen laajennettavaksi, päätti¹⁾ rahatoimikamari puheenalaiset työt lakkautettavaksi.

Rahatoimikamari päätti²⁾ Leppäsuon huvilan kellarikerroksen sisustettavaksi asuinhuoneistoksi, ja oli määräraha näitä töitä varten merkittävä 1920 vuoden budjettiin.

Tavarakatoksen teettäminen Jätkäsaarelle. Rakennuskonttori sai³⁾ toimekseen yksissä neuvoin Helsingin makasiiniosakeyhtiön kanssa laatia Jätkäsaaren väliaikaisten tavarakatoksien piirustukset sekä teettää nämä, ja oli töistä veloitettava omain kustannusten hinta ynnä 10 %:n lisäys työnjohdosta; kuitenkin ei tähän saanut käyttää kaupungille aikaisemmin halpaan hintaan hankittuja työaineita.

Vaatus korjausten korvaamisesta. Yleisten rakennusten ylihallituksen vaadittua korvausta korjaustöistä, joita sotilasviranomaisten vaatimuksesta oli toimitettu n. s. sapöörikasarmissa, päätti⁴⁾ rahatoimikamari evätä vaatimuksen sitä suuremmalla syyllä, kun valtioneuvosto oli kumonnut senaatin päätöksen mainitun kasarmin luovuttamisesta määräajaksi kaupungille.

Yleisiä töitä varten myönnettyjen määrärahojen käyttö. Rahatoimikamari päätti⁵⁾, että 1918 vuoden menosääntöön merkitystä 3,000,000 markan määrärahasta saisi kaupunginvaltuuston aikaisemmin tekemäin päätösten mukaisesti seuraaviin töihin käyttää alempana mainitut määrät: Ahlqvistinkadun tasoitukseen 130,000 markkaa, Ilmarisenkadun samoin 362,000 markkaa, Sammonkadun samoin 105,000 markkaa, Lutherinkadun samoin 380,000 markkaa, Tempelikadun samoin 178,000 markkaa, Ahlqvistinkadun viemärijohtoon 34,400 markkaa, Ilmarisenkadun samoin 66,300 markkaa, Sammonkadun samoin 41,300 markkaa, Lutherinkadun samoin 54,100 markkaa, Tempelikadun samoin 16,500 markkaa sekä Fredrikinkadun liittämiseksi Lutherinkatuun 95,500 markkaa eli kaikkiaan 1,463,100 markkaa. Sitä paitsi siirrettiisiin 334,848: 28 markkaa eräiden Meilansin katujen tasoitusmäärärahaan ja 157,180: 54 markkaa erinäisten työkalujen osto- ja korjausmäärärahaan.

Katu- ja laituri-valaistus. Helsingin makasiiniosakeyhtiön anomuksesta päätti⁷⁾ rahatoimikamari lisätä Katajanokanrannan valaistusta siten, että sammutetut kaasulydyt jälleen sytytettäisiin sekä uusia sähkölamppuja patsaineen asetettaisiin. Viimeksi mainitun työn kustannukset oli pantava maksettavaksi väliaikaisten tavarakatoksien rakennusmäärärahasta.

Samaten päätti⁸⁾ kamari laittaa sähkövalaistuksen Seurasaarentieltä pohjoiseen Ljunganmon ja Furunäsin huvilapalstan väliselle tielle, jota työtä varten määräraha oli merkittävä 1920 vuoden menosääntöön.

Mukavuuslaitoksen y. m. rakennuttaminen. Rakennuskonttori sai toimekseen⁹⁾ Etel. Makasiinikadun talon n:o 1 portille asettaa kunnan työnvälitystoimiston asiakkaille tarkoitetun käymälän sikäläisen syöksykaivon päälle.

Samaten oli¹⁰⁾ mukavuuslaitos teetettävä raitiotien päätekohtaan Töölössä Läntisen viertotien vierelle korttelista n:o 519 pohjoiseen. Määräraha tätä työtä varten oli merkittävä 1920 vuoden menosääntöön.

Nosturien osto satamiin. Syystä ettei sellaisia puolisiirtonostureita, joita varten määräraha oli kuluvan vuoden menosäännössä, näyttänyt voivan hankkia, esitti kaupungin yleisten töiden hallitus 129,000 markalla ostetta-

¹⁾ Rkmin pöytäk. 4. 7. 94 §. — ²⁾ S:n 20. 10. 1 §. — ³⁾ S:n 31. 10. 49 §. — ⁴⁾ S:n 7. 3. 55 §. — ⁵⁾ S:n 14. 11. 39 §. — ⁶⁾ Ks. 1918 vuod. kert. siv. 49. — ⁷⁾ Rkmin pöytäk. 3. 10. 54 ja 55 §. — ⁸⁾ S:n 6. 10. 19 §. — ⁹⁾ S:n 17. 2. 12 §. — ¹⁰⁾ S:n 24. 10. 50 §.

vaksi höyryjuoksunosturin, joka tarvittiin Jätkäsaaren rakennustoissa, mutta voitiin myös käyttää nostamaan enintään 3 tonnin painoisia kuormia aluksen kannelta. Rahatoimikamari myöntyi esitykseen sekä oikeutti¹⁾ hallituksen nosturin ostoon sekä tullin suoritukseen ja paikallepanon kustantamiseen saamaan 144,000 markan etuannin 1920 vuoden satamarakennusten määrärahasta.

Satamain ruoppaus y. m. Rahatoimikamari myöntyi²⁾ Suomen petrolintuontiosakeyhtiö Masutin anomukseen, että Nobelin toiminimen laiturista Sörnäsissä sikäläiseen n. s. kuormaussiltaan vievä väylä heti ruopattaisiin 20 jalkaa syväksi.

Rakennuskonttoria kehoitettiin³⁾ heti aloittamaan Töölönlahden pohjan tutkiminen pohjustamalla ja paaluttamalla konttorin sopivimmaksi katsomalla tavalla.

Hylkyjen viitoittaminen. Helsingin luotsauspiirin päällikön anottua, että kaksi uponnutta hylkyä, toinen Korkea- ja Tervasaaren, toinen Tervasaaren ja Liisantorin väliltä poistettaisiin, päätti⁴⁾ rahatoimikamari maistraatin välityksellä kehoittaa alusten omistajia ne poistamaan, minkä ohessa luotsauspiirin päällikköä kehoitettaisiin panettamaan reimarit tarpeellisiin paikkoihin. Koska turvallisuusmerkkien asettaminen satama-alueelle luotsauspiirin päällikön ilmoituksen mukaan oli kaupunginviranomaisten asia, päätti⁵⁾ kamari sittemmin kehoittaa satamakonttoria yksissä neuvoin asianomaisten merenkulkuviranomaisten kanssa viitoittamaan hylyt.

Malmin—Herttonäsän rautatiesuunnitelma. Rahatoimikamarin anottua rautatiehallituksen lausuntoa Malmin asemalta Vantaanjoelle menevän rautatien suunnitelmasta huomautti mainittu hallitus, että Malmin ratapiha jo nyt oli ahdas ja että uusien sivuratojen johtaminen kohtasi vaikeuksia, minkätähden kysymys radan toisesta lähtökohdasta olisi otettava käsiteltäväksi uuden järjestelyratapihan aikaansaamista Helsinkiin ja Fredriksperiin koskevan asian yhteydessä. Rahatoimikamari päätti⁶⁾ antaa kaupungin yleisten töiden hallituksen toimeksi jatkaa keskusteluja rautatiehallituksen kanssa.

Pistoräiteen rakentaminen. Rahatoimikamari päätti⁷⁾ tehdä Osakeyhtiö Agrokseen kanssa sellaisen sopimuksen, että kaupunki pitentäisi teurastamoa varten rakennettua Sörnäsän rautatieraidetta 313 metrillä sekä teettäisi siihen vaihteen, jota vastoin yhtiö mainitusta vaihteesta johtaisi haararadan sille alueelle, joka heinäkuun 11 päivänä 1914 tehdyllä sopimuksella oli vuokrattu Sörnäsän panimo-osakeyhtiölle ja sittemmin luovutettu yhtiölle. Sitä vastoin vapautettaisiin kaupunki sillä mainitun sopimuksen mukaan olevasta velvollisuudestaan rakentaa purkauslaituri rautatieraitteen ulkopuolelle ja varustaa tämä tarpeellisilla kulkulaitoksilla. Rakennuskonttori oli laskenut raiteesta olevan kustannuksia 40,000 markkaa ja purkauslaiturista 30,000 markkaa, ja sai konttori toimekseen heti aloittaa työn, jonka kustannukset pantaisiin maksettaviksi teurastamorakennuksen määrärahasta. Sittemmin sai konttori toimekseen⁸⁾ huolehtia myös yhtiön haararaitteen laskemisesta sillä ehdolla, että yhtiö hankki raiteet, raidetärvikkeet ja raidepölkkyt, ja oli yhtiötä veloitettava omaan kustannusten hinnalla ynnä 10 %:n lisäyksellä työnjohdosta, kulumisesta, koroista y. m.

¹⁾ Rkm:n pöytäk. 14. 11. 44 §. — ²⁾ S:n 28. 2. 45 §. — ³⁾ S:n 4. 4. 8 §. — ⁴⁾ S:n 5. 5. 8 §. — ⁵⁾ S:n 13. 6. 98 §. — ⁶⁾ S:n 28. 11. 77 §. — ⁷⁾ S:n 19. 9. 48 §. — ⁸⁾ S:n 21. 11. 40 §.